

Абу Ҳафс, сенга ёрдам келди

08:00 / 12.11.2020 1000

Умар розияллоху анхунинг халифалик йилларидан бирида қаҳатчилик бўлди. Умар розияллоху анҳу одамлар билан чиқиб, истисқо намозини ўқидилар. Кийимларини тескари қилиб, ўнгини чапига, чапини ўнгига алмаштиридилар. Кейин қўлларини кўтариб, «Аллоҳим, Сендан мағфират сўраймиз! Бизга ёмғир ёғдиргин», деб дуо қилдилар. Қўлларини юзларига тортар-тортмас, ёмғир ёға бошлади. Шу онда бир неча араблар Умар розияллоху анхунинг ёнига келиб, «Эй мўминларнинг амири, биз саҳрова эдик, устимизга бир булат келди. Ундан шундай овоз чиқаётганини эшитдик: «Эй Абу Ҳафс, сенга ёрдам келди! Эй Абу Ҳафс, сенга ёрдам келди».

«Солиҳлар гулшани» китобидан